

Tápláld lelkünket

Református gyülekezeti kiadvány
Péder-Jánok
2020. október

Református templom Péder XIII század
- északi hajó nyugati ablaka
/fotomontázs/

Szerkesztette - ©FKY

Tartalom

1. Istentiszteletek a koronavírus járvány korlátozásainak idején
2. Szoros kapu széles út – igehirdetés, ima
3. Ének - 455. dicséret: Testvérek, menjünk bátran
4. Csöndesség vers mellett: Reményik Sándor: Ama keskeny út
5. Igihirdetés - Az igazság békességes gyümölcse, Ima
6. Úrvacsorai Ige és elcsöndesedés - Textus: 1 Korintus 8,5-6
7. Adakozásra való felhívás
8. Úrvacsoravétel otthonainkban
9. Hírdetések, online istentiszteletek

Felhívás

Istentiszteletek a koronavírus járvány korlátozásainak idején

Kedves Gyülekezeti tagok, kedves testvérek!

A koronavírus terjedésének megfékezése érdekében 2020. október 15-től érvényes intézkedések nem teszik lehetővé a nyilvános istentiszteleti alkalmak megtartását. Az alábbiakban összegyűjtöttük azon internetes oldalakat, ahol a járvány idején is friss lelki táplálékhoz lehet jutni. Listánk folyamatosan bővül, további honlapok bejelentését várjuk a reformata@reformata.sk e-mail címen. Az egyes gyülekezetek online és egyéb formában megtartott igehirdetéseiről a következő oldalon lehet információt találni: <http://www.reformata.sk/mutat/6446/>

A péderi református egyházközség ebben az időszakban írott formában gyülekezeti kiadvány keretében juttatja el az Igét a gyülekezet tagjainak.

Elkészült az online felületünk is, ahol a közeljövőben hangzó igehirdetések és áhitatok hallhatóak majd.

Szoros kapu széles út – igehirdetés

Fohász: Kegyelem néktek és békesség,
Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus
Krisztustól, Ámen

Textus: Máté 7,13-14

Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon. Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.
Keresztyén testvérek a Jézus Krisztusban!

Nagy kedvenc ez az Ige főleg az idősebb generáció körében. Én is sokat hallottam már kora gyermekkoromban is. Ám a mostani időkben, mintha kikerült volna a keresztyén emberek hitének középpontjából. Pedig hát soha annyit nem voltak úton az emberek, mint a mai korunkban, kivéve ezt a mostani járványos időszakot, s talán sokkal több vonatkozást, összehasonlítást is lehetne találni az Igével kapcsolatban, mint korábban.

Ez a mai világ egy utazós világ, az ember utazik, hogy munkája legyen, hogy dolgozhasson, sőt már gyerekkorban a tanulás miatt is utaznak egészen kicsi korban a gyerekek. Utazunk az orvoshoz a gyógyulásért, míg korábban maga az orvos jött el a beteghez, mert természetes volt, hogy a beteg ember nehezen tudott mozogni, utazni is. Utazunk azért, hogy szórakozzunk, hogy vásároljunk, s utazunk azért is, hogy a család tagjai időnként találkozhassanak egymással. Egyik nap, vagy pillanatban itt vagyunk, másik pillanatban már akár hét határon túl.

Az utazás módja is teljesen más, mint korábban volt. Egy adott idő alatt sokkal nagyobb távolságot kell megtennünk, mint korábban. Nagyanyáink idejében az utazás

még gyalogosan történt, vagy szekéren, s azóta olyan hatalmas átalakuláson ment át a világ, hogy ma már korábban elképzelhetetlen távolságokat tudunk bejárni, hatalmas, gyors, erős autókkal, buszokkal, vonatokkal, repülővel. Azt is mondhatjuk, hogy ez a világ maga is mintha úton lenne, és mintha egyre gyorsabban futna, rohanna, mintha bele akarna sűríteni jó néhány évszázadot néhány esztendőbe, vagy egy emberöltőbe.

De nemcsak a megtett út gyorsasága nőtt meg, hanem mintha az út is kiszélesedett volna. A széles út, amiről a Biblia is beszél, talán ma még szélesebb, mint korábban volt. Ma sokkal több lehetőség van a világban arra, hogy az ember elérje azt, amit szeretne, sokkal több eszköz, amely által az idejét eltöltheti. Vannak, akik dolgoznak, s ahhoz hogy a munkájukat elvégezzék, rengeteg mindenre szükség van. Korábban elég volt maga az ember, gyakran a két keze, az esze, logikája, tehát csak az, amitől embernek nevezhető. Ma egy ember önmagában mintha nem volna teljes. Hozzá tartozik pl. a telefonja, mobilja, tabletje. Ettől ma már senki nem tud megszabadulni, aki elveszíti, vagy otthon felejt, mintha az egyik karját felejtette volna otthon. Semmit nem tud időben elintézni, mert a rohanás közepette is mindig meg kell valamit beszélni, el kell valamit intézni. De szükség van a számítógépekre, internetre, amely által minden információhoz közelebb jutunk. S mennyi téves információ ér el bennünket, s mennyire meg tudjuk ismerni az embert is, ezek segítségével a közösségi oldalakon, ahol gyakorlatilag mindenki elérhető, látható, s az emberek minden rejtett bűnei, minden széles útja kitárul a másik előtt.

Tele vagyunk járművekkel, autókkal is, mintha a teljes földgolyót beborítaná, lassan már leparkolni sincs hely, olyan temérdek van belőle, egy családnak gyakran kettő, három. Nincs az a széles út, amit be ne tudna

tölteni és jární az ember a gyors járműveivel.

S ahhoz hogy mindezeket megszerezzük, a mindennapi útjaink is teljesen mások, mint a régi útjaink voltak. Szándékosan mondtam azt, hogy mások, s nem azt, hogy szélesebbek, mert az úton, amelyen az ember jár, mindig minden ott van, ami elvonja a figyelmét attól, hogy a legfontosabbra helyezze a hangsúlyt. Ez nem a szélességen múlik, hanem az út bejárásának minőségén.

A képzeleteinkben a bibliai keskeny út általában úgy jelenik meg, mint egy teljesen különálló út, mintha teljesen más út volna, mint amin az emberek többsége jár. A keskeny utat különféle rajzokon, művészeti alkotásokon is így ábrázolták mindig. A külön utat azonban nem úgy kell elképzelni, hogy azok, akik a széles úton járnak, egy négysávos sztrádán száguldoznak, akik pedig a keskenyen, azok csak egy kétsávoson. Talán meglepő, de nincs ilyen különbség.

Elég megszületni, s mindenkinek adott a négysávos út lehetősége, mindenki ezen indul el, ezen kezd el élni az életét. Az út, amelyen járunk, egy út, közös út bárkiével, mindenkiével. Lehet élni az életet, kihasználni a lehetőségeket, önmagunk tervei szerint irányítani a dolgainkat. S ezekben a dolgokban nincs semmi különös, azt is mondhatnánk, hogy szinte természetes élet az ilyen, s még csak különösen nagy bűnöket sem kell elkövetnünk ahhoz, hogy ez a széles út az egész életformánkat meghatározza. S miért van ez így? Mert az ember természeténél fogva bűnös, s az az út, amelyre a születés pillanatában rálép, épp a széles bűnös út. Mindenki ezen az úton indul el, és ezen kezd el jární.

De mi akkor a keskeny út, és hol található? Erre a válasz talán nem teljesen megszokott. A keskeny út, az nem egy anyagi világban láthatóan megjelenő út. A keskeny út valami más, **mégpedig az ember belső útja**. A lelki út. Ez a belső lelki

út, amelyet nem nagyon lehet ábrázolni, lefesteni, nem lehet látható módon megmutatni, mert ez a lelki út a hit útján járók ösvénye. Ez az út, amely Krisztus követése, amely Isten mellett tart, s elvezet hozzá, az ő országába.

Ez a belső lelki út azonban csak akkor tud megvalósulni, amikor a széles út, a külvilág érintetlenül, hidegen hagyja az embert. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy bár látjuk a négysávos sztrádát, de ahhoz, hogy mi elégedettek, boldogok és kiegyensúlyozottak legyünk, nincs szükségünk a négy sávra, sőt még az az egy is soknak tűnik, mert ahová el akarunk jutni, oda nincs szükség rá. Elegendő az, ha ott, ahol vagyunk, kicsi lépéseket teszünk, és Krisztustól nyert világosság által élünk.

A krisztusi világosság, amely belülről sugározza át az embert, a szeretet gyakorlásában nyerhető el, mert azzal kel életre az isteni lélek az emberben. Mert a szeretet által Isten maga kapcsolódik össze velünk, ő munkálkodik, cselekszik, és akkor az ember hasonló úton van mint Jézus Krisztus, s aki vele egy úton van, azt minden más út hidegen hagyja. Aki ezen az úton jár, annak a legfontosabb, hogy a szeretet által, csakis az örök Istenhez akar hasonlítani, és szeretné elérni azt a hasonlóságot, amelyről a Biblia első oldalain olvashatunk, hogy Isten az embert a maga hasonlatosságára teremtetten.

Az Isten csak akkor van az emberben, amikor az a világosság van benne, ami Jézus Krisztusban testet öltött a Földön, tehát ami minden ember számára látható volt. Igazi keresztyén csak az lehet, aki szeretetben él, és ez által hasonló lesz Krisztushoz.

Születésünk pillanatában tehát rálépünk egy útra, s ezen az úton olyan széles távlatok nyílnak meg előttünk, amelyre nem is gondolnánk. Az útra azonban nemcsak rálépni kell, nemcsak az anyagi világ által adott négy sávot kell látni, hanem kell jutni

a belső lelki útra, a Krisztussal való járásra, hogy oda érkezhessen meg, ahova az Isten maga akar elvezetni mindnyájunkat, az ő Országába. Az életünk útján arra kell felkészülnünk, hogy ebben az országban élhessünk. A széles négysávosról maga az Úr vezet el bennünket a lélek keskeny útjára. Pál apostol maga is arra tanít, hogyan tegyük ezt:

„Amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne. Meggyökerezvén és tovább épülvén Őbenne, megerősödvén a hitben, amiképpen arra tanítottatok, bővülködven abban hálaadással. /Kolossé 2,6/

Köszönjük a mi Urunknak szüntelenül, hogy van lehetőségünk erre, hogy érezhetjük, hogy az életünk mennyire fontos neki, hogy hív és vonz magához szüntelenül. S ezért figyeljünk mi is a belső életünkre, s a lélek útja legyen a fontos, mert ebben hagyhatjuk el mindazt, ami fölösleges, hogy a szükségest, a lélek tisztaságát és az Örök életet elnyerjük.

Adja az Úr, hogy mindnyájan megértsük ezt, és megtanuljuk ezt az utat! Ámen.

Fecsó Szilárd: A kapu előtt - akril

Úr Jézus Krisztus, köszönjük szavaidat, hogy mindig egyértelműen szólsz hozzánk. Köszönjük az evangéliumot, az örömhírt, hogy a széles útról van mód áttérni a keskenyre, s köszönjük a biztatást, hogy ne féljünk ettől az áttéréstől, mert nem fájdalmas, hanem örömteli változás az életünkben. A magunkban való bizakodástól eljuthatunk oda, hogy rád hagyatkozzunk, és elfogadjuk, amit te kínálsz ezen az úton.

Köszönjük, hogy elsősorban kereszthalálod és feltámadásod az, ami által mi is megkaphatunk mindent, ami szükséges az életünkben, s ez a szükséges belefér a keskeny útunkba. Köszönjük, hogy ez egy olyan lelki út, amelyen nincs szükség a világban fontosnak tartott kacatjainkra, s hogy mindent, amit az út elejétől cipelünk, vagy amit közben szedtünk össze, bátran kidobhatjuk. Kérünk, adj erőt, adj bátorságot, hogy ezt meg is tegyük. Te látod, hogy ez mégis milyen nehéz sok ember életében, ezért kérünk, munkálkodj az emberek lelkében úgy, hogy ez egyre könnyebbé váljon, hogy egyszerű legyen meghajolnunk előtted, megkapjuk a lehetőséget, hogy a szoros kapun belépjünk.

Őrizd meg a félelmeinktől, hogy e közben elveszítünk valami fontosat, s erősítsd meg bennünk a hitet, hogy a veszteségeink csak azok lehetnek, amelyek bűneinkkel kapcsolatosak. Minden mást, ami tiszta, ami áldás, ami szeretet, ami fontos, megkapjuk tőled.

Kérünk, hogy a lelkünk gazdagságát sokasítsd, s kísérd az életünket békességgel, örömmel, reménységgel, Ámen.

Mi Atyánk.....

Ének

455. dicséret: Testvérek, menjünk bátran

1. Testvérek, menjünk bátran, hamar leszáll az éj, E földi pusztaságban Megállni nagy veszély. Hát merítsünk erőt A menny felé sietni, Nem állva megpihenni A boldog cél előtt.

2. A keskeny útra térünk, Ne rettentsen meg az; Ki elhívott, vezérünk, Tudjuk, hogy hű s igaz. Mint egykor Ő tevő, Most véle s benne bízva, Arcát ki-ki fordítsa A szent város felé.

3. Ó-emberünk ha szenved, Az jó nekünk, tudom; Ki vérnek, testnek enged, Az nem jár jó úton. A láthatót ne bánd, Csak rázd le, mi kötözne: Hadd törjön éned össze, Menvén halálon át.

4. Zarándok módra járva, Legyen kezünk üres; Csak terhet vesz magára, Ki pénzt, vagyont keres. Hadd gyűjtsön a világ, Mi tőle el se kérjük, Kevéssel is beérjük, Bennünket
gond se bánt.

5. Az út el van hagyatva, Borítja sok tövis; nehéz emelni rajta Még a keresztet is. De egy út van csupán, Így hát előre bátran, Keresztül minden gáton, Hű Mesterünk után.

6. Úgy járunk itt, lenézve, Mint ismeretlenek; Sokan nem vesznek észre, Hangunk se hallva meg. De aki ránk figyel, Vig énekünket hallja. Szent reménység sugallja, Mit ajkunk énekel.

7. Ha botlanak a gyöngék, Segítsen az erős; Hordjuk, emeljük önként, Kin gyöngesége győz. Tartsunk jól össze hát, Tudjunk utolsók lenni, A bajt vállunkra venni E földi éltén
át.

8. Menjünk vígan sietve, Hisz utunk egyre fogy; Nap megy napot követve, S a test majd sírba rogy. Csak még egy kis tűrés! Ha Őt

híven követjük: A láncot mind levetjük,
S vár ránk az égi rész.

9. Elmúlik nemsokára a földi vándorút, És az örök hazába, ki hű volt, mind bejut. Ott vár angylasereg, Ott várnak mind a szentek, S az Atyánál pihentek, Megfáradt gyermekek.

Dallam: Bastiaans J.G. 1866.
Szöveg: Tersteegen Gellért, 1697-1769

Csöndesség vers mellett

Reményik Sándor: Ama keskeny út

A szálerdő már elmaradt,
Most törpefenyő jó, s boróka,
Az ösvény egyre keskenyebb, -
Jövök, - ki tudja már mióta
S megyek, - ki tudja meddig még.
A céloom - Isten tudja csak -

Talán a semmi - tán az ég.

Az ösvény egyre keskenyebb
És egyre zengőbb a szívem.
Úgy zeng, mint egy kristályharang.
Pedig nem rázza senki sem.

Még feljebb gyér fű és moha, -
Majd puszta gránit, vagy bazalt,
Szélkürtök héjja-riadója,
Vagy síri csend, - minden kihalt.

Jövök, nem tudom már mióta.

Egy ismeretlen túlvilág már
Fagyasztó áramot lehel
Megyek, - ki tudja meddig még.

Ez tán a mennybemenetel.

Igehirdetés - 2020. október 25

Az igazság békességes gyümölcse

Fohász: Kegyelem néktek és békesség,
Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus
Krisztustól, Ámen

Textus: Zsidókhöz írt levél 12,5b,10b,11

*„...ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne
csüggedj el, ha megfedd téged...,
...javunkra teszi ezt, hogy szentségében
részesüljünk.*

*Az első pillanatban ugyan semmiféle
fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem
keservesnek, később azonban az igazság
békességes gyümölcseit hozza azoknak, akik
megedződtek általa.” /*

A közösségi oldalak jelenlegi bejegyzéseit olvasva azt látjuk, hogy az emberek nagy része mennyire elégedetlen mindennel. A legnagyobb elégedetlenség okaként a szabadság hiányát, annak megvonását emlegetik, mert úgy érzik, hogy a dolgok épp nem úgy alakulnak, ahogyan ők elképzelik.

A jelenlegi járványügyi intézkedések kapcsán sok-sok kérdés, vélemény vetődik fel: "általános tesztelés lesz, lezárás lesz, kijárási korlátozás lesz, sőt mindhárom

egyszerre is akár? Micsoda beavatkozás az emberi szabadságba ilyen rendeletek meghozatala, micsoda alkotmány- és jogellenes cselekedetek, micsoda ember ellenes vétkek és bűnök készülnek! Mi értelme van ennek, mi értelme van annak, semmivel sem lesz jobb, sőt minden rosszabb lesz, mert nem így kellett volna intézni, hanem jobb lett volna amúgy, és különben is, akárhogy is jobb lenne, csak ne úgy, ahogy van!” - olvasni, hallani minden oldalról.

Háttérből felbujtott elégedetlenkedők, szándékosan generált hisztéria özönlí el a világhálót, amely olyan méreteket ölt, hogy már az emberek hétköznapija is ezek körül a kérdések körül forog. Az emberek nagy része úgy érzékeli, hogy minden, ami történik, arra szolgál, hogy az életüket nehezzé tegyék, őket büntessék. S előbb a járvány kitörése ellen lázadtak összeesküvés-elméleteket gyártva köré, ma pedig az egészségügyi ellátást, az orvosok önfeláldozását, a politikusok gyors intézkedéseit tartják elfogadhatatlan korlátozásnak, büntetésnek, az emberi szabadságba való beavatkozásnak.

Az emberek lelkiállapotát, hitét nagyon jól le lehet mérni ezeken a megnyilvánulásokon. Minden probléma, minden baj, minden ellenük van, még azok a dolgok is, amelyek a javukat szolgálják, mert pillanatnyilag némi kellemetlenséget okoz a kényelmükben, mert pillanatnyilag szükség volna kis önmeztartóztatásra, és áldozatot is kellene hozni az egészségért, mások életének védelméért a „rettenetes” intézkedések megtartása során.

Úgy tűnik, hogy a legtöbb ember bibliája az ellenségkereső, a problémákat generáló posztok olvasása és továbbadása, mások gondolatába való gyökereztetése.

Nagyon érdekes, hogy az ilyen „igék” görgetésébe mennyire könnyű bevonni az embereket. Emberi természetből adódóan sokkal könnyebb rávenni őket a negatív

hozzaállásra, az ellenségeskedésre, mint a jóra, s nagyon könnyen beleesnek a kártékony, már-már sátáni vádaskodás csapdájába.

A keresztyén ember soha nem kritikátlan! Az útmutatást azonban nem a közösségi hálón, és nem a káoszhoz vezető úton keresi. Nem önmaga gondolataihoz keres igazolást, bólogató és lájkoló társakat, hanem Istennek teszi föl a kérdéseit, tőle vár válaszokat is. A jelenlegi aktuális helyzettel kapcsolatban sem az a helyes, ha az emberi intézkedések miértjét keresi és kritizálja, hanem annak a kutatása, hogy mi az Úr célja a velünk történt és történő események által. Hogyan kell helyesen értelmezni, és mit kell megérteni ebből a terhessé váló járványos helyzetből.

Sühétei Rotunda 1230 - Szent Margit szenvedése

A Zsidókhöz írt levél idézetéből választ kapunk, amely arról szól, hogy Isten soha nem akar rosszat az embernek. A hatalmasságokat arra rendelte, hogy az ő eszközei legyenek, döntéseikkel az ő ügyét szolgálják. Politikai vezetők, válságstáb, higiéniai szakemberek, egészségügyben dolgozók, katonák emberfeletti munkát végeznek, és harcolnak értünk. Keserves munka, mert mindeközben rettentő támadásoknak vannak kitéve. A Szentírás Igéi több helyen is megfogalmazzák, mi a helyes viszonyulás velük kapcsolatban:

„Engedelmeskedjete minden emberi rendnek az Úrért, akár a királynak, mint a legfőbb hatalomnak, akár a helytartóknak, mint akiket ő küld a gonosztevők megbüntetésére és a jót cselekvők megdicsézésére. Mert Isten akarata az, hogy jót cselekedve némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát mint szabadok: nem úgy, mint akik a szabadságot a gonoszság takarójául használják, hanem mint Isten szolgálói.” /1Pt 2,13-15/

Érdekes dolgot olvasunk itt, „a szabadságot a gonoszság takarójául használják” – s ennek a fényében nézzük meg, milyen megnyilvánulásokat hallhatunk, milyen hozzászólásokat olvashatunk az emberi szabadságra hivatkozva, hisz a lelketlenség, az önzőség, a szeretetlenség bűneit takargatják a szabadság megvonásának vádját kürtölve.

Persze....., rosszul esik, persze....., pillanatnyilag félelem van, és pillanatnyilag keserű megélni a korlátozásokat. Pillanatnyilag keserves a szabad kijárási megvonása, s ezeket pillanatnyilag fenytetésnek, büntetésnek érezzük. De ilyen helyzetben kizárólag a szabadságra hivatkozva utasítani el a rendelkezések megtartását nem más, mint saját önző gonoszságunk takarója. S gondoljuk meg mennyivel nagyobb keservet jelent a betegség, a súlyos betegség, a halál közeli állapot, vagy a halál. Minden hozzátartozó keservekkel éli végig szerettei problémáját, súlyos helyzetét és elvesztését is, és ebben nincs határozati helyzetben, mert nem emberi jogi szabadság kérdése, ki betegszik meg és ki hal bele, hanem emberei hatalmon kívüli döntés.

Igen, keserves dolog rádöbbenni erre, mert nem sokat tehetünk, és a rádöbbenés után ezt a tehetetlenséget is sokan értelmezik büntetésként, s ez balgaság.

Az Ige tanítása az, hogy mindez nem büntetés. Azt már Krisztus elszenvedte, elhordozta. De fenyt az Úr, hogy

megtanuljuk az ő igazságát, s azért is, hogy képesekké váljunk áldozatot hozni másokért. Igen, ez kellemetlen, kényelmetlen, de Istentől való jó dolog!

Tegyük félre a vélt, vagy valós sérelmeinket, az elviselhetetlennek tűnő, de valójában igazán egyszerű rendelkezéseket fogadjuk el és tartjuk meg, ne essünk egymásnak, ne mocskolódjunk, ne káromoljunk, ne borítsuk fel a körülöttünk élők lelki egyensúlyát saját hisztériánk által olyan dolgok miatt, amelynek az eldöntését az Úr nem ránk bízta. Mert minden esemény, amelyben meg tudjuk látni Isten célját, a személyes életünkben is meghozza a gyümölcsét, eredményét – ezt olvassuk az Igében. S csakis ebben lehet nyugalma a lelkünknek, semmi másban. Ha ebben sem, akkor pedig már semmiben!

A fenyítés, a járvány, a meghozott rendelkezések érvényessége, a kellemetlenségek elmúlnak, s ami megmarad, az „igazság békességes gyümölcse”. Az, hogy az ember meg tudja érteni, el tudja fogadni Isten célját, azt, hogy Ő olyan dolgokra tanít, amely ebben a világban sokak számára már nem érték. De érték azoknak, akiket kiválasztott, akik hozzá tartoznak. Azokat edzetté teszi a negatív dolgok átélése által is, képessé teszi őket arra, hogy elgondolkodjanak, hogy megváltozzanak, hogy jobbakká legyenek, és arra vezeti őket, hogy közelebb kerüljenek hozzá, hogy egyre jobban megértsék Krisztus értük hozott áldozatának értelmét. Kérdezzük meg magunktól: én melyik csoportba tartozom, számomra mi az érték?

A mai Ige tanácsa, hogy Isten fenyítését ne vessük meg, ne utasítsuk el, mert bármilyen morbidnak tűnik is, ebből meríthetünk erőt a békességre, az egymás iránti szeretetre. Ezért bármilyen pillanatnyi nehézség ér is bennünket, gondoljunk arra,

hogy mindez azért van, hogy erőt merítsünk Krisztus értük hozott áldozatából. A mai Ige elfogadásához, és megtartásához is ebből van számunkra a biztatás: „*gyalázattal nem törődve vállalta a keresztet, a bűnösöktől szidalmazást szenvedett el, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete*”. /Zsid 12,2/

Amikor ma azt érezzük, hogy pillanatnyilag kellemetlenséget kell elszenvednünk, tudnunk kell, hogy a jelenlegi helyzetben még nagyon messze vagyunk a nagy keservek elszenvedésétől, és a legtöbben nem Isten gyermekeiként, hanem inkább gyerekesen viselkednek. De ő maga akar rendet tenni a gondolatainkban és a szándékainkban is.

Fenyítést kaptunk, amely nem örömdetes, de ha tudunk tanulni, edződünk általa, s ígéretünk van a valódi igazság békességes gyümölcseire. Javunkra teszi ezt, nem valami földi jó dolgokért, hanem hogy teljesen megérleljen, hogy az életünk során a hit próbáit megélve megszentelődjünk általa.

Ki kérte ezt tőle, kérdezhetik sokan....! Senki sem kérte és nem is kéri soha, mert valóban sok fenyítéssel és keservvel is jár mindez.

Ám azok, akik hisznek, érdemesek rá, hogy ajándékként megkapják mindezt! Ámen.

Mindenható Urunk, dicsérjük neved, mert te akkor is javunkat akarod, amikor mi csak a gondokat és a nehézségeket látunk az életünkben. Kérünk, taníts jól látni, jól értelmezni, tanítsd a te látásodat és értékítéletedet nekünk! Vezesd úgy az életünket, hogy érdekessé váljunk arra, hogy az igazság békességes gyümölcsét arassuk!

Kérünk, gyógyíts meg minden testi-lelki betegségből, ments ki az egymással való szembenállás és az ellentétgenerálás átkából, tisztíts meg a mindent jobban tudok önző bűnéből!

Add, hogy elfogadjuk Krisztus áldozatát, s tudjunk hinni, hogy az „én személyes életemet is” megváltottad általa.

Erősítsd meg hitünket, türelmünket, vezess kegyelmed által, s bármilyen nehéz út is ez, kérlek, hogy szenteld meg az életünket teljesen. Tied a dicsőség! Ámen.

Mi Atyánk.....

Szent Jakab-templom freskórészlet Zseliz

„nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őérte, és egyetlen Urunk Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala.”

A terített asztalon a bor és a kenyér, Krisztus teste és vére, a jel, hogy egykor elhívott, és emlékeztető, hogy ezt a hívást elfogadtuk.

A mai napon áldozatának jelei által megerősít abban, hogy ő az egyetlen. Ha ezt tudjuk, akkor már nem úgy állunk itt, mint akik méltatlanok, mint akik hiába jöttek, mint akikkel egykor hiába kötött szövetséget, hanem úgy állunk itt, mint akik felkészültek arra, hogy az életünket neki szentelve részesüljünk az ő áldozatában teljesen.

Egyetlen Istenünk van, aki mindent megteremtett, létrehozott, elkészített. Az anyagi javainkhoz lelki javakat készített. S ma mindkettőért hálát adunk.

Egyetlen Urunk van, Jézus Krisztus, ezért ne vonja el a figyelmünket más, ami felülkerekedik rajtunk, olyan hiábavalóság, aminek hódolunk, ami úrrá lesz rajtunk, ami értelmetlen istenként lebeg felettünk.

Az Atyától van a mindenség, mi is őérte vagyunk. Egyetlen Urunk Jézus Krisztus, a mindenség általa lett, és mi is őáltala. Őáltala lettünk, őáltala vagyunk, és őáltala lehetünk a jövőben is, és az Atya által teremtett örök mindenségben is.

Krisztus megmentett a világ szeretetlenségéből, bűneinkből. Ha ezt megéltük, átéltük, tudjuk, hogy mennyire fontos ez a mai alkalom, akkor tudjuk az igazi értelmét az Isten által teremtett mindiségnek, amelyért Krisztus szenvedett, és aki által élhetünk. Ez az egyetlen az, aki az életünkre, az örök életünkre van hatással.

A terített asztalon a kenyér és a bor: Krisztus megmentő szeretetének jelei. S annál is inkább jó erre figyelni, mert ebben a járványos időszakban sok zavarral

a szívünkben, és zavaros elméletekkel a fejekben éljük a mindennapjainkat. Vigyáznunk kell, hogy ez a zavar oda ne vezessen, hogy a lelkünk teljesen benne reked a félelemben, a szeretetlenségben, a vádaskodásban, az önzésben. Krisztus halálának jegyei előtt letehetjük ennek az időszaknak a nehézségeit, félelmeit, bűneit, hisztériáját, elhagyhatjuk ellenségképeinket. Valljuk meg mindezeket a tőle visszatartó erőket előtte, hogy áldozatának ereje átjárhassa szívünket. Valljuk meg előtte, méltatlanságunkat, hogy újra a szívünk és lelkünk Ura lehessen. Kérjük, hogy szabadítson ki ma is a gonosz hatalmából, hívjuk az ő segítségét, hogy megszabadítson a sötét hatalmaktól.

Erősödjünk meg a mi egyetlen Urunkban, aki megváltotta a mi életünket is, s aki kínálja újra testét és véré, amely értünk töretett meg és értünk ontatott ki. Élünk vele, hogy élhessünk általa. „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5,22).

Jöjjetek a terített asztalhoz bűnbánó lélekkel. Ámen

Adakozásra való felhívás

“A jótékonyaságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten” (Zsid 13:16)

Úrvacsoravétel otthonainkban

Otthonaikban terítsék meg az úrasztalát tiszta fehér terítővel, helyezzük rá a kenyeret egy fehér terítővel letakart tálcán. Öntsünk ki egy korty bort erre méltó poharakba, annyi pohárba, ahányan úrvacsorázni szeretnének. Tegyük ezeket is kis tálcára.

A református gyülekezet tagja a TV-n, vagy hangzó ígehirdetés keretében elhangzó felkérésre megvallja bűneit, vallást tesz hitéről, válaszol a föltett kérdésekre, és

magához veszi az úrvacsorát.

Ahol lehetséges, ott a református családfő adja a kenyeret és a bort a család többi református tagjának, majd pedig ő maga veszi a jegyeket.

Aki pedig egyedül van, az maga veheti a kenyeret és a bort is önmagának.

Az Úr legyen jelen minden otthonában úrvacsorázó gyülekezeti taggal.

Hírdetések, online istentiszteletek

Kedves testvérek, a vasárnapi új bori úrvacsorás istentiszteletre készülünk otthonaikban elcsendesedve, tartsunk önvizsgálatot, bűnbánatot, olvassuk Isten Igéjét, tartsunk bűnbánati fohászkodásokat, s kérjük Isten bűnbocsájtó kegyelmét az életünkre, s gyógyulást az egész világnak.

Ajánlom a gyülekezet figyelmébe a dunaszerdahelyi református gyülekezet honlapján /vagy más gyülekezi honlapon/ található ígehirdetéseket. Bűnbánati: <https://dszref.weebly.com/>

Reformáció ünnepe:

Október 31-én, szombaton a reformáció emléknapján **“Kassai Magyar Református Egyházközség”** címszó alatt a YouTube csatornán keresztül lehet bekapcsolódni az online Istentiszteletbe 10.30 órai kezdettel.

Vasárnap délelőtt 10:00 órától a következő úrvacsorás Istentiszteletek által kapcsolódhatunk be az úrvacsorás Istentiszteletbe.

Ipolysági Református Egyházközség
<https://www.youtube.com/watch?v=Ns-U3AuEltk>

Diósförgepatonyi Református gyülekezet
https://www.youtube.com/watch?v=x5h_sxo0IGE&fbclid=IwAR3mkQEMSuxd3-knNN5xAi_tSUj_RCEqe8jJEhi8LbiLJ3BID-Yf1EatYrY